

Sbožnika wjerić budža, Wodawanje tych Rječow dostacž dyrbja. A je Jan stwarišamym ton Hamt teho noweho Testamenta, to je, to same Prjedowanje wot teho Sbožnika Krystuša a tu Gbeženizu započat, kotraž je potom wot Krystuša sameho a wot tych Zaposchtolow powšchjem Sšwjeczi rosnjena a šjewena.

Tehodla dzjesche Janowe Prjedowanje na to, so nebychu tutemu Muzej dali nimo hiež, ale na teho Jana spontnili: Ej, won je nam wot jeneho prajit, kotryž po nim horjestupicž budže, ton dyrbi wjeszje ton Jesus bycz, kotryž so njetko tak mozuje s Prjedowanjom a s Zejchami widzić da. Ale šyto so sta? Jana woni derje šlyschachu, ale jeho Sšwjetsenju newjerjachu woni, haj, skon-zowachu wobegu, Krystuša a jeho Predy-wotpoštaneho. Janej wotezachu jeho Eowu, Krystuša šchizowachu woni, wot kotrehož Jan tak šwjeru prjedował bjesche, a kojzdeho napominał, so bychu jeho horjewšali. Tajzy besbožni šu woni štajnje byli, so šu niz jeno te Prjedowanja tych Propheetow šazpili, jich pschešzjehali a tehodla šabili, ale šu tež potom Krystuša teho Knesa, kotrehož czi Propheetojo pschypowedachu, šchizowali.

Dženšnišchi Džen so runje tak štane, pschetož Krystus budže tola šchizowany, niz jeno we šwojej hegen Parschoni, ale tež we jeho Stawach. My zyli radži kojzdeho na ton rrawy Bucz teje Sbožnoszje s Janom pokafacž, a rez: Bes Krystuša neje žane Wodawanje tych Rječow a wječne Žiwjenje. Ale šyto so štane? Šim šwjernišcho my tych Ludži wot jich hegen Šutkow woteženemj jako wot jeneho šalschneho Grunta, a jich štej prawej Škali Krystušej pokafujemj, čim wjazy naš našchi Pschecziwnizy sa Rezarjow wudawaju a šatamaju. Pschetož to jich Wuczbu psches jene nepschindže, kajž kojzdy wje, woni pokafuju do Kłoschtyrow, a šwojej wopornej Wšchi, džerža Wšchje sa te

Dušchje a Vigilijy (to je, nozne Stawanje a Modlenje) wustawja Bože Šlužby, bječaju po Šwecženju, kupuja Wotpušch 1c. To pak nerjeka na Krystuša pokafacž, ale nimo Krystuša druhe Buczje pytacž, so bychu do Nebes pschisšli. Temu my napšhecziwo rječimj a napominamj tych Ludži, so bychu pschi Janowym Ššwjetsenju šawostali, kotryž na Krystuša pokafuje. To ton Bamž a jeho Šadło šnesz nemože, šatamaju naš tehodla jako Rezarjow, a dy bychu moli, bychu nam runje tak placžili a džakowali, kajž czi Židži šwjatemu Janej.

Šzohodla pak šu woni našchi Nepschecžesjo, so naš zyly čerpicž nemoža? Žaneje druheje Winy dla, hacž so my s Janom prjodujemj, so dyrbja so ponizowacž psched Krystušom, a so šewšhitkej šwojej Božej Šlužbu a dobrymi Šutkami ša nedostojnych džeržecž, so bychu jemu Šzrije wutrijeli. Pschetož do dyrbja woni šami posnacž, so je Jan wele šweczišchi byt, hacž woni, tola praji won: Ja nochzu a nemožu moju Ššwjatosz kwalicž, jeli so ja jeno štej Šadži pschindž možu, so bych jemu jeho Šzrije wufucž aby šetrijecž mol, da zu štym rad špokojom bycz.

Tajku Poniznosz zyli my radži psches to Šwangelion pschihotowacž, tehodla napominamj my po našchim Šamezi kojzdeho, so by so psched Rječami pašt a fromny byt, tola pak na tajku Fromnosz šwoj Trošcht psched Bohom nestajit, ale dyrbi, kajž Jan, šwoje dobre Šutki a špravne Žiwjenje ša štu. njaze Šadreschezo džeržecž, pschecziwo tej wofšofej, čistej, dokonšanej a wulkej Prawdošzi, kotruž nam našch luby Knes Krystus psches šwoje Šzrpenje a Wumrecžje je ša šlužit. Ale ton Bamž, czi Biskopojo, Mičhojo a Porojo nochzedža ša nami, teje Winy dla, woni nochzedža a nemoža to Dowjerenje do šwojeje a tych šemrjetych Ššwjatych Šašlužby wotpotožicž.